

Kentsel Muhalefet: Bahar Sakızlıoğlu*

Tarlabaşı'nda yaşayan ve çalışan çeşitli grupların yaşam alanına yapılan rant odaklı müdahale karşısında, kapsayıcı ve kapsamlı bir karşı çıkış gerektiren bu acil gündem maddelerinin örgütlediği muhalefetin değişim değeri odaklı olan bir dernek tarafından gerçekleştirilmesi ne kadar mümkün? Bu büyük bir soru işareti.

Kaldırım: Bugün Tarlabaşı'nda geline süreçte kiracılar ve mülk sahipleri açısından baktığımızda mahalle derneğinin bir şeyler yapabileceğine inanıyor muyuz?

B. Sakızlıoğlu: Hukuki anlamda düşünürsek, kamulaştırma davalarının devam ettiği şu aşamada, derneğin projeyi durdurma olanağı giderek azalıyor, hatta maalesef ki yok denebilir. Zaten başından beri dernek mevcut projeye karşı çıkmadı, sadece kendilerine önerilen yüzdelere razı gelmediler.

Yıkımları durdurabilmek için dernek tarafından Unesco'ya başvuru yapıldı ancak Unesco'dan bu yönde bir açıklama bile gelse projeyi durdurma gibi bir yaptırım yok. Mimarlar Odası'nın açtığı yürütmeyi durdurma davasının kaybedilmesinin ardından, bir grup dernek üyesi mülk sahipleri, dernek öncülüğünde AİHM'ye başvurular. Başvuruyu yapan dernek avukatı Barış Kaşka, dava dosyasını AİHM'ye sunarken durumun aciliyetini gerekçe göstererek davanın görülmesinin öne çekilmesini ve Strazburg'ta duruşma talep etti. Bu talep karşısında AİHM'den henüz bir yanıt gelmedi. Bunun yanı sıra, kamulaştırma davası süren mülk sahiplerinden bir kısmı Hukuki boyut bir yana, şu aşamada derneğin acil gündeme getirmesi gereken konular var: mülk sahipleri ve özellikle kiracılar ve "işgalci" konumundakiler üzerindeki yasal ve idari baskıyı, tehditleri (kamulaştırmalar, belediyenin kiracılara tahliye taahhütnamesi imza latması, ruhsatsız işyerlerine maliye baskısı, evlerini boşaltmayan kiracıları elektrik, su kesme ile tehdit etme, "işgalci"lere yönelik davalar vb.) medyayı kullanarak deşifre etmek, kamuoyuna duyurmak; kiracı haklarına odaklanarak, hukuken olanaklı ise, kiracıların davalarının ortaklaştırılması; kiracılara ve "işgalci" konumundakilere hukuki danışmanlık sağlanması konusunda ön ayak olmak; yıkımlara karşı ilgili siyasi partiler ve sivil toplum örgütleri, kent

muhalefeti gruplarının desteklediği, mahallede farklı grupların geniş katılımıyla eylemler düzenlemek; belediye başkanının kamuoyunu yalan ve yanlış bilgilendirmesine ve mahalleliyi yok sayarak, yaşam alanına rant odaklı müdahalesine karşı etkin bir medya kampanyası yürütmek. Tarlabaşı'nda yaşayan ve çalışan çeşitli grupların yaşam alanına yapılan rant odaklı müdahale karşısında, kapsayıcı ve kapsamlı bir karşı çıkış gerektiren bu acil gündem maddelerinin örgütlediği muhalefetin değişim değeri odaklı olan bir dernek tarafından gerçekleştirilmesi ne kadar mümkün? Bu büyük bir soru işareti.

Kaldırım: Tarlabaşı'nda derneğin dışında kimler, varsa hangi gruplar neler yapma çabasında?

B. Sakızlıoğlu: Derneğin dışında mahallede kentsel dönüşüm odaklı, örgütlü ve sürekli olarak çalışma yapan bir grup yok desem yalan olmaz. Ancak birkaç girişimden, gruptan bahsetmek gerekirse, ilk olarak, aktivist, akademisyen, hukukçu, öğrenci katımlı bir Tarlabaşı grubu oluşturulmuş, ancak çalışmalarda devamlılık sağlanamamıştı. İkinci olarak, Temmuz ayında kiracıları bilgilendirme amaçlı bir toplantı yapıldı. Bu toplantı herhangi bir grubun inisiyatifinden öte, Çağdaş Hukukçular Derneği (ÇHD) ve Mimarlar Odası avukatlarının ve Tarlabaşı Mülk Sahipleri ve Kiracıları kalkındırma ve Sosyal Dayanışma Derneği işbirliği ile yapıldı. Toplantıda, mevcut durum, kiracı hakları ve yasal süreçle ilgili bilgilendirme yapıldı. Bu kiracı hakları odaklı toplantının ardından çalışma, ÇHD ve Mimarlar Odası avukatlarının kiracılara hukuki danışmanlık sağlama-sıyla sürdürüldü. Üçüncü olarak, mahallede en örgütlü grup olan Geri Dönüşüm İşçileri derneği ve Katık, belediyenin yaşam alanlarına keskin müdahalesine karşı tavır alıyor ancak mahallede kentsel dönüşüm odaklı bir çalışmaları henüz yok.

Kaldırım: Bu süreçte herhangi bir politik grubun etkinliği ve kayda değer çabası var mıdır?

B. Sakızlıoğlu: Tarlabaşı'ndaki süreci deneyimlediğim kadarıyla, belediyenin müdahalesi karşısında örgütlü ve kararlı duracak ve sürekli bir mücadele yürütecek, herhangi bir politik grup ol(a)madı maalesef şimdiye kadar. Ancak, öncesinde DTP ve son dönemde BDP çeşitli toplantı ve basın demeçlerinde projeye karşı olduklarını açıklamış ve hak arama mücadelesinde mahallelinin yanında olacağını belirtmişti. Geçtiğimiz Ağustos ayında, CHP il başkanlığı belediyenin proje koordinatörlüğü binası önünde projeyi protesto etmişti. En son olarak da geçtiğimiz hafta, İstanbul S.O.S girişimi tarafından bir protesto eylemi yapıldı.

Kaldırım: Haziran ayında bize söylenen, Çalık'a satılan 100 kadar ev vardı. Bu sayıda artış oldu mu ve son durum itibarıyla kiracılar ve ev sahipleri arasında evinden çıkarılan ve taşınanların sayısı nedir?

B. Sakızlıoğlu: Bu konuda kesin rakamlar vermem olanaksız. Belediyenin açıklamalarına göre mülk sahiplerinin %75'i ile anlaşma sağlandı, muhtarlara bakılırsa mülk sahiplerinin %60'ı, mahallelilere kalırsa ancak yarısı anlaşmış durumda. Ancak şu bir gerçek ki, son bir sene içinde evlerini satan mülk sahipleri ve onların kiracıları yavaş yavaş evlerini boşaltıp, özellikle yine Tarlabaşı'nda proje alanı dışında kalan bölgeye, Kulaksız, Yenisehir, Kurtuluş, Okmeydanı gibi yakın semtlere taşındılar. Eylül başı itibarıyla özellikle vakıf binalarında oturan kiracı ve "işgalciler", ruhsatsız işyeri işletenler ciddi baskı altında idi. Belediyenin öncesinde açıkladığı Ocak 2011'e kadar proje alanındaki sakinlerin tahliye edilmesi ve alanı inşaat için GAP şirketine teslim etme planları, bu baskılarla ve Ağustos ayında başlayan yıkımlarla birleşince mahalleliyi evlerini, işyerlerini satma ve/veya boşaltma konusunda yıldırdı ve taşınanların, tahliye edilenlerin sayısı artırdı.

* Hollanda, Utrecht Üniversitesi, Kentsel ve Bölgesel Araştırmalar Merkezinde, Kentsel dönüşüm sonucu yaşanan yerinden edilme deneyimlerinin Amsterdam ve İstanbul kentlerinde karşılaştırmalı olarak incelenmesi konulu Doktora çalışmasını sürdürmektedir.

5366 Sayılı Kanun

- Tarlabaşı Yasası olarak da anılan, 5366 Sayılı Yıpranan Tarihi ve Kültürel Taşınmazların Yenilenerek Korunması ve Yaşatılarak Kullanılması Hakkında Kanun 14.12.2005 tarihinden bu yana yürürlükte,
- Yasanın şu ana kadar ki en bilinen uygulamaları Ankara-Ulus ile İstanbul Sulukule, Tarlabaşı ve Fener Balat olmakla birlikte pek çok farklı uygulama da mevcuttur,
- Yasa ilk kademe belediye Meclisi'nin aldığı kararın, Büyükşehir Belediye Meclisleri tarafından onaylanması durumunda Bakanlar Kurulu'na sunulur, "Yenileme Alanı" ilan Bakanlar Kurulu kararı ile gerçekleşir,
- Bakanlar Kurulu tarafından yenileme alanı ilan edilen kentsel alanlar, il özel idaresi veya ilgili belediyenin hazırladığı ya da hazırladığı avan projelerin "Yenileme Kurulu" tarafından uygun bulunması ve son olarak Büyükşehir Belediye Başkanı tarafından onaylanması ile imar planlarına eşdeğer bir nitelik kazanır,
- Avan Projelerin imar planı niteliği kazanmasından sonra "kamu" hak (mülkiyet!) sahipleri ile anlaşma esastır(!),
- Anlaşma (!) sağlanamadığı durumda kamulaştırma yoluna gidilmesi öngörülmektedir,
- Devlet büyük şirketler adına yurttaşları ile "pazarlık" yapmaktadır, bu yöntem sonuç vermezse, devlet eliyle kamulaştırma yoluna gidilir,
- Yasa'nın istenen hızda sonuç vermediğinin anlaşılması ile birlikte 17.06.2010 tarihinde 5393 Sayılı Belediye Kanunu'nun 73 üncü maddesi değiştirilerek hukukun, mahkemelerin "ayağa dolanmaması" için 'kolaylaştırıcı' yeni tedbirler alınmıştır.

Bellek: Beyrut'tan Champes Elysees'e Tarlabası'ndan Yol Geçer!

Pera Caddesi paralelindeki Tarlabası, tarihi boyunca sürekli bir değişim ve dönüşüme maruz kalmıştır, özellikle de 1986-88 yıllarında. Dönemin Büyükşehir Belediye Başkanı Bedrettin Dalan, o yıllarda İstanbul'u 'Beyrutlaştırılmaya' çalışıyordu: "Daha güzeli ve temizini yaratmak için şehrin göbeğindeki apseyi kazımalı" ve "planı benim kafamda" diyerek Tarlabası'nı -kazıma- sürecini başlatmıştı. Ama pek de sonuca ulaşamamış ki bugünün belediye başkanları Tarlabası'nı hala "temizlemeye" uğraşmakta! Ama bu kez ortada Beyrut yok. Yerini alan örnek şehir, Paris ve dekor kentin en prestijli bulvarı: Champes Elysees. Hikâyemiz, tarihten düşen gayri-müslimlerin, diğer cemaatlerin romantik yoluyla yazılmış bir kozmopolitlik yalanı... Öyle ki caddenin üst tarafı Avrupa Kültür Başkenti'nin adeta flaması olarak dalga-lanırken buradan bir Paris parçası yaratmak için ciddi bir coğrafya bilgisiyle test oluyoruz. Ama bu testi geçmiş olan ve ihaleyi kazanan şirket çoktan kararını vermiş, Tarlabası'ndan bir hijyenik site yapmak için kolları sıvamıştır. Bunun için çok kazma kürek atmak

ger ekecektir.
Her şey İstanbul'un Champes Elysees'i içindir!

Dalan döneminde İstanbul Büyükşehir Belediyesi ve Beyoğlu Belediyesi yanlarına aldıkları danışmanlar ile ışıl ışıl, pırlıtlı bir Beyoğlu'nu kurma girişimindeyken, semt sakinleri ve Mimarlar Odası sürece karşı hak ve hukuk mücadelesine başladı. Tarlabası'nda yaşayan insanlar için hiçbir sosyal ve ekonomik önlem alınmadan başlayan yıkımlar sürerken, evlerinden ayrılmak istemeyenlerin elektrikleri ve suları kesilip, sağlam binalara çürük rapor verilirken binalar gasp edilmiş, toplamda 167'si tescilli 368 bina iki yıl içerisinde bandolar ve kuflamalarla yıkılarak, yaşayanlara verilen komik kamulaştırma paylarıyla insanlar sokağa atılmış ve 36 m'lik Tarlabası bulvarı alkışlar eşliğinde açılmıştı. Bulvarın açılmasıyla hemen her gün gerçekleşmeye başlayan trafik kazaları ve çevrede yaşayanların yaya ulaşımlarının engellenmesi ise tüm hak ihlallerinin yanında bulvarın diğer bir hediyesi olmuştu.

Tarlabası

Mimarlar Odası'nın ve semt sakinlerinin açtığı davaların sonucu, 1988 sonunda geldiğinde ise İdare Mahkemesi'nin kararı söz konusu planın iptali olmuş fakat bulvar artık neredeyse tamamlanmıştı. O dönemde, bando eşliğinde yıkılan binalarla "geniş yollarla örülü modern İstanbul" yaratılırken, bugünün Tarlabası-temizliği- hedefini, "fuhuşa, suçça" karşı mücadeleyle taçlandırır. Çalık Holding iktidardaki AKP'nin sınırsız desteğiyle, Tarlabası'nda bir dönüşüm projesi başlatırken onu çevreleyen bilim dünyası ve medya, kentsel dönüşüm alanlarında arazi almış sermayedara olan desteğini, alkışını eksik etmemektedir. Bugün bandosuz gerçekleştirilen yıkımlar karşısında da sessiz sedasız olsalar da onlar; Romalı, Kürdü, transseksüeliyle hiç de sese duyarsız olmayan ve sessiz kalamayan bir dünyanın halkıdır Tarlabası'nda..

Görüş: Ali MENDİLLİOĞLU-Katık-Geri Dönüşüm İşçileri Gazetesi Editörü Tarlabası mülkiyet üzerinden bir mücadele yürütülecek bir alan gibi algılanıyor ama aslında bunun hiç başarı şansı yok!

Kaldırım: Tarlabası'ndan ve kentsel dönüşümden bize biraz bahsedermisiniz? Neler oluyor Tarlabası'nda?

Ali M.: Öncelikle şunu söylemek gerekir ki; Tarlabası'ndaki kentsel dönüşüm meselesi Dikmen Vadisi'nde ya da Başibüyük'deki gibi değil. Biz buradan çıkmayız, çıkarsak da burayı satarız, belediye 80 veriyorsa biz onu 100 yalım alalım meselesi hiç değil. Bu Tarlabası'nda ev sahiplerinin ve oradaki küçük bir azınlığın meselesi. Tarlabası'nda kiracılar kadar hiç kira ödemeyen insanlar da vardır ve bunlar da kiracılar kadar çoktur. Özellikle yıkım gündeme geldikten sonra satılan evlerde yaşayanlar da kira ödemiyor. Tarlabası'nda kimse bir mülkiyet ilişkisi üzerinden oradaki binaları sahiplenemedik durumda değil. Kentsel dönüşüme dair, oradaki yıkımlara dair temel hata aslında oluşturulan platformlar. Ben bir platformun toplantısına katılmıştım, Burası mülkiyet üzerinden bir mücadele yürütülecek bir alan gibi algılanıyor ama aslında bunun hiç başarı şansı yok.

Kaldırım: Sizce yapılması gereken nedir?

Ali M.: Burada çok iç içe geçmiş sorunlar var, buna dair bir öngörü olması gerekiyor. Kentsel dönüşüm ve yıkımların da bunun içinde bir gündem olarak alınması gerekiyor. Tek başına yıkımlara karşı bir mücadele ile herhangi bir duyarlılık

oluşturmanın mümkün olmadığını düşünüyorum. Örneğin, orada çok sayıda Kürt arkadaşımızın açtığı tazminat davaları var, orada bir zorunlu göç meselesi var buna duyarlı olmayanlar... Orada çingenelerin yaşadığı sorunlar var, Dolapdere'ye sürdüler. Keza çocuk işçiliği çok yaygınken buna duyarlı olmak arkadaşlarımızın, birdenbire oradaki gecekonducular ya da binalar yıkılıyor buna karşı mücadele edelim demesini gayri samimi bir yaklaşım olarak buluyoruz. İnsanın günlük yaşantısını idame ettirebilmesi için çok temel ihtiyaçları var. Bunlardan sadece birisi barınma meselesi, bunun dışında birçok sorun var bunlara da bir bütün olarak yaklaşılması gerekiyor. Oradaki dernek meselesinde de bir sıkıntı olduğunu düşünüyorum. Mülkiyet üzerinden bir mücadele yürütmenin de sıkıntıları olduğunu düşünüyorum. Oradaki kentsel dönüşüme karşı bir mücadele yürütülecekse sadece barınma üzerinden değil bütünsel olarak yürütmek gerekiyor. Bizim meşruluğumuzu da ortadan kaldırıyor. Bir de buradaki mülk sahiplerinin binaları yıkılmazsa, buradaki kiracılar ya da bedel üdemeden kalan insanlar da ancak böyle kalabilir diyorlar ki, bu çok gerçekçi ve samimi değil. Neticede mülk sahibi eder fiyatını bulduğunda satacaktır. Bir ikincisi başındaki güç böyle bir rant alanı olduğunun farkındaysa ve değerlendirmek istiyorsa zaten yıkar, ne hak tanır ne hukuk tanır, yıkar. Her yerde de yıkılmıştır burada da yıkar.

Kaldırım: Tarlabası'ndaki farklı grupların bu sürece eklenmesi nasıl geliyor? Birlikte hareket edebilen bir yapı söz konusu mu?

Ali M.: Tarlabası'nda çok Roman arkadaşımız kalmadı. Yine de bir rakam vermek gerekirse, 60-70 hane kalmıştır. Diğerleri Dolapdere'ye gitti. Kalan Romanlar ile Kürtler ise çok uzun yıllardır bir arada yaşıyorlar, bu nedenle ortak yaşama kültürü edinmiş vaziyettedir. Tabii sadece Romanlar ve Kürtler de yok; göçmenler, Afrikalılar, İç Anadolu, Karadenizliler de var ki onlar Roman nüfusundan daha yoğun. Bizim dernek olarak beraber hareket edebilme konusunda kısmen başarılı olabildiğimizi, örgütlemeyi başarabildiğimizi düşünüyorum. Azımsanmayacak kadar arkadaş derneğimizin aktivisti veya duyarlılıklar var. Bizim diğer önemseydiğimiz unsur, Kürtlerle diğer sosyal grupları bir araya getirmeye çalışmak, bu temsil düzeyinde olsa da önemli. Neticede biz Tarlabası'nın onda biri kadarız. Çok büyük bir oran değil ama azımsanamaz da. Dernek yönetiminde iki Kürt, iki Roman, iki İç Anadolu arkadaşımız var. Yönetimde, bu gruplararası kopukluğu gidermeye çalışıyoruz. Yapabileceğimiz en iyi iş bu. Tarlabası'ndaki başka örgütlenme modelleri açısından da, kentsel dönüşüme dair de bizim yaptığımız işin örnek oluşturabileceğini düşünüyorum.

Kaldırım

Kadın Gözüyle Evsizlik

Evde pişmeyen aşın acısı, ödenemeyen kira, bakkala birikmiş veresiyeler, ille de işsizlik... Tüm yaşananlara rağmen bir arada, kimsesiz komşularına elbirtliği ile destek olan, ellerindekini paylaşan sürmeli gözleriyle Tarlabası'nda kadınlar...

Bu yazıda anlatılanlar, Tarlabası bulvarından Taksim'e çıkarken yüzünüzü sola çevirmiyorsanız ya da çevirmeyi tercih etmiyorsanız, çok zaman önce, çok uzak diyarlarda yaşamış birkaç imkansız yaşam öyküsünden başka bir şey ifade etmeyebilir. Ancak Tarlabası'nın bir gününü, sokaklarını, hareketini, tozunu, kokusunu, tadını özellikle de hikayelerini adınlarından dinlediğinizde, yaşananların ne kadar gerçek olduğu bir tokat gibi çarpılır yüzünüze.

Felek: Milli Emlak'a 3 senelik kira borcum var, toplam 5 milyar lira. 8 yıldır burada oturuyorum. Siirt'ten 27 yıl önce göçtük.

6 kişi yaşıyoruz. 4 tane çocuğum var. Eşim inşaat işçisi. 1 hafta çalışsa 1 ay çalışmıyor. Bakkaldan veresiye alıyorum ve geçen yıldan beri erzak yardımı da almıyorum. Bizimkiler kahvaltı seviyor, etin peşine düşmüyoruz.

Fikriye: 99 depremde kocam hafızasını kaybetti. Çocuğum yok. Kiram 200 lira. Geçen seneye kadar belediye kömür yardımı ve yiyecek yardımı veriyordu ama artık vermiyor. Ramazanda verirler mi sence? Tek gelirim belediyeden aylık olarak aldığım 100 lira fakir yardımı. Banyom bile yok, ocak yok... Elindeki 3 patlıcanı gösteriyor. Komşusuna yolluyor pişirebilmek için.

Halise: Siirt'ten Ortaklı köyünden geldik. Köyümüzü yaktılar. 2 öğlum var, dulum. Belediye'den 200 lira alıyoruz. Çocuklar elektrikçide çırak. Yıllık birikmiş kira borcum 4 milyar lira.

Tarlabası

Ödeyemedim. Buzdolabım yok, yemekler çürüyor. Dönecek yerim yok, köyüm yok, akşam yemeği yiyemediğimiz oluyor.

Hanife Teyze: Bu devletten nedir çektiğimiz. 55 m² evimiz vardı, 66 milyar verdiler 80 milyara yeni ev aldık, Dolapdere'de. Hanife Teyze'nin kızı, Çalık'a bağlı bir ajansta çalıştığını söylüyor. Faruk Göksu'nun ajansı. Günlük tuftuğunu söylüyor. Gördüklerini, yaşadıklarını, gözlemlerini yazıyormuş. Kürtçe çevirmeni olarak alınmış daha sonra da bu işe alınmış.

Haberler

Tophane'deki Saldırı;

Tophane'de 20-30 kişilik bir grup 21 Eylül 2010 akşamı ellerinde sopalarla Boğazkesen Caddesi boyunca yeni sezon sergilerinin açılışını yapan sanat galerilerini dolaşırken cam çerçeve indirdi; açılış gelenleri yaraladı. Haber televizyon ve basında ilgi uyandırdı ve farklı açılardan tartışma zemini yarattı. Galeriler olayın ertesi günü yaptıkları basın açıklamasında, olayın organize bir saldırı olduğunu ve daha önce de galeri açılışlarını engellemeye yönelik eylemlerin yaşandığını belirtirken, AKP hükümeti de olaya 'sözde' bir ilgi gösterdi. Tophane'de yaşayanlar muhafazakarlık, mutenalaştırma (soylulaştırma), mahalle baskısı, sanatçı ve bohem yaşam gibi farklı yönleriyle tartışma zemini bulurken; kentsel çatışmalarda tarafların etnik, dinsel ya da kültürel kimlikleriyle tanımlanması meseleyi daha da içinden çıkılmaz hale getirdi. İlginç olan soylulaştırma ve kentsel dönüşüm bu olayla birlikte belki de ilk defa farklı çevrelerce dikkate alınan, tartışılan bir konu oldu.

Emek Sinemasının Geleceği Halen Belirsiz
2009 Ekim ayından beri kapalı olan Emek Sineması'nın geleceği halen belirsiz. Üstelik bu dönemin İstanbul'un 2010 kültür başkenti seçildiği yıla denk gelmesi kente ilişkin rant paylaşımın hangi boyutlara geldiğinin de iyi bir örneği. Kapalı olduğu bir yıllık süre içinde Kültür Bakanlığı ve Beyoğlu Belediyesi tarafından yapılan açıklamalar sinemanın yıkılmayacağı aslına uygun yeniden inşa edileceği yönündeydi. Ancak Mimarlar Odası tarafından ulaşılan projelerde, 1924 yılında inşa edilmiş sinemanın içinde olduğu adada alt katlara alışveriş ve otopark alanları yapılması, ve 8. kata emek sinemasının aslına

uygun inşa edilmesi öngörülmüyor. Projeye karşı Nisan ayında başlayan protestolar devam ediyor. Neredeyse 125 yıllık geçmiş olan bu yapı için yapılan planlar kentsel dönüşümün sadece konut alanlarını hedeflemediği, aynı zamanda kentin tarihi alanlarını başta olmak üzere farklı kullanım alanlarını da hedef aldığının bir göstergesi.

Gelecek Sayı

1. Mevsimlik işçiler yaşamın neresinde?
2. Brezilya'dan geçekondulaşma örnekleri: Favelalar
3. Belediye Yasasının 73. maddesindeki değişiklik ne demek?

Yenimahalle'de Mahalle Direnişi Sürüyor
Geçtiğimiz günlerde Ankara Mehmet Akif Ersoy Mahallesi'ne yıkım için müdahale eden Yenimahalle belediyesi, mahallelinin tepkisiyle karşılaştı. İkinci kez gerçekleşen yıkım tehdidinde belediyeyle beraber çevik kuvvet ve polis de yıkım için hazır beklediği görülse de, mahalle halkı barikat kurarak ve lastik yakarak ekiplerin mahalleye girmesini engelledi. Sadece polis olmadan, kendilerinin denetimini altında, boş evlerin yıkılması şartını koştular. Protesto esnasında mahalleliler CHP Genel Merkezi'nin önüne giderek, çöp toplama hizmetini durduktan sonra kendilerinin toplamaya başladıkları çöpleri, merkezin önüne yığdılar. Mahalleliler Mehmet Akif Ersoy'da yaşamın bitirilmeye çalışıldığını ancak bu sürece direndiklerini, 'Barınma Hakkımız Alınmaz' sloganıyla haykırdılar.

Üçüncü Köprü

Üçüncü köprü, 18 Haziran 2010'da Belediye Başkanlığı önünde toplanan ve köprüye karşı çıkan kalabalığa

rağmen, İBB Meclisi'nce oy çokluğu ile kabul edildi. Üçüncü köprü yapımına olanak sağlayacak planlar ise 1 Eylül 2010'da İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nde asıya çıkarıldı. Asıya çıkışından itibaren imza kampanyaları düzenlenerek, itirazlar Belediye'ye iletili. "Ulaşım çözümü" maskesi altında saklanan üçüncü köprünün İstanbul'un sonunu getirecek bir doğa katliamından ve güzergâhtaki arazileri büyük sermaye gruplarına açmaktan ötesi olmadığı açıktır. Dahası ulaşım için hiçbir çözüm önerisi getirmeyeceği ise çeşitli bilimsel-tekni raporlar ve görüşlerle de ortaya konmuştur. Bu köprü, sermayedarlar için rant, İstanbul'da yaşayanlar için ise bir felakettir.

Samsun'da TOKİ mağduru Çingenele
Samsun'un çoğunlukta Çingenelelerin yaşadığı 200 Evler Mahallesi'nde, 2008 yılında TOKİ tarafından yapılan 264 konuta yerleştirilen Çingeneleler, taksitlerini ödeyemeyince TOKİ tarafından evlerinden çıkarılmak istendi. 15 yıl boyunca aylık 167 liralık taksit ödeme karşılığında ev sahibi olacak Çingeneleler Tüketici Mahkemesi'ne başvurdu. Çingeneleler adı-na açıklama yapan Salim Yarar, "Hiçbir güvencemizin, düzenli bir gelirimizin olmadığını bile bile hangi gerekçe ile bizi bu borcun altına soktular" dedi. 24 Eylül'de hakim karşısına çıkan Çingenele haklarını sonuna kadar arayacaklarını belirtti. Duruşma sonunda adliye önünde mahalleli adına açıklama yapan Salim Yarar "Biz eski evlerimizde mutluyduk. O evlerimizin karşılığında bize TOKİ evlerini verdiler. Eski evlerimizi de yıktılar" dedi. Samsun'da yaşananlar, TOKİ'nin faali-yetlerinin Türkiye'nin her köşesinde ben-zer mağduriyetlere neden olduğunu gösterdi.

15 Eylül 2010 tarihinde Sosyal Haklar Derneği'nin düzenlediği 'Kent Hakkı Semineri, Sheffield Üniversitesi'nden Jamie Gough ve Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi'nden Besime Şen'in konuşmacı olarak katılımlarıyla gerçekleşti.

2 Ekim'de İstanbul'a yapılması planlanan 3. Köprü için kesilecek 2 milyon ağacı ve İstanbul'un geleceğini savunmak, raylı sistemlerle toplu taşıma, trafik ve önceliğin otomobiller değil insanlara verilmesini talep ediyorlar. Bu talepleri için saat 20.00'de sahillere çıktılar.

4 Ekim 2010, Dünya Mimarlık Günü çerçevesinde Mimarlar Odası tarafından düzenlenen ve bu yıl altıncısı gerçekleştirilen Mimarlık ve Kent Şenliği, kültür-sanat insanları ve örgütleriyle birlikte Emek Sineması önünde saat 11.00'de yapılan basın açıklamasıyla başladı.